

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ο ΠΑΡΑΙΤΩΙ ΑΡΧΩΙ ΠΑΓΩΙ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ

Εν Αθήναις τῇ 24 Δεκεμβρίου 1967Ο

Ἀριθ. πρωτ. Γνωμ. 35

Π ρ ό ς

Τό Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης

Γεν. Δ/νοισιν Σωφρον. Δ/σεως

Δ/νοισιν Β.- Τμήμα Ι

Ἐ ν τ α ὕ θ α

Ἐν τῷ ἄρθρῳ 7 παρ. 3, τῆς ἀπό 19-6-1951 συμβάσεως μεταξύ τῶν κρατῶν μελῶν τῆς συνθήκης τοῦ Βορείου Ἀτλαντικοῦ, ἥτις ἐκυρώθη διά τοῦ ν. 2799/1954, γίνεται χρῆσις τῆς φράσεως "ἀρχαί τοῦ κράτους διαμονῆς". Κατά δέ τό ἄρθρον ΙΙ τῆς ἀπό 7-9-1956 συμβάσεως μεταξύ Ἑλλάδος καί Η.Π.Α., κυρωθείσης διά τοῦ ν. δ. 3715/1957 "αἱ Ἑλληνικαί Ἀρχαί, ἀναγνωρίζουσαι, ὅτι ἀποτελεῖ πρωταρχικὴν εὐθύνην τῶν Ἀρχῶν τῶν Η.Π.Α., ἡ διατήρησις τῆς τάξεως καί πειθαρχίας εἰς ὅ, τι ἀφορᾷ πρόσωπα ὑπαγόμενα εἰς τὴν στρατιωτικὴν... νομοθεσίαν τῶν Η.Π., θί παραιτῶνται, τῇ αἰτήσει τῶν Ἀρχῶν τῶν Η. Π., τοῦ κατὰ προτεραιότητα δικαιώματός των, ὅπως ἀσκοῦν δικαιοδοσίαν κατὰ τό ἄρθρον ΥΙΙ παρ. 3γ τῆς ὡς ἄνω συμβάσεως, ἐκτός ὅταν ἀποφασίζουσι, ὅτι, λόγῳ ἰδιαιτέρας σημασίας, ἡ δικαιοδοσία θέλει ἀσκηθῆ ὑπό τῶν Ἑλληνικῶν Ἀρχῶν". Διά τῶν φράσεων "ἀρχαί τοῦ κράτους διαμονῆς" καί "Ἑλληνικαί Ἀρχαί",

έσκοπήθη μόνον, ὅπως προσδιορισθῆ γενικῶς ἡ δικαιοδοσία ἄρισμένου κράτους, ποία ὅμως ἀρχή τοῦτου θ' ἀσκήσῃ τήν δικαιοδοσίαν ἐν ἐκάστη συγκριμένῃ περιπτώσει, καθορίζεται ὑπό τῆς νομοθεσίας του. Ἐν ὄψει τούτων, ἐπί τοῦ τεθέντος ἡμῖν ἐρωτήματος, διά τοῦ ὑπ' ἀριθ. Πρωτ. ΙΙ832Ι/4-Ι2-Ι970 ἐγγράφου ἡμῶν, "περί τοῦ ποῖαι εἶναι αἱ Ἑλληνικάί Ἀρχαί, αἵτινες θ' ἀποφασίζουν, περί τῆς διατηρήσεως τῆς δικαιοδοσίας καί κατά ποίαν διαδικασίαν θά πράττωσι τοῦτο", ἡ γνώμη ἡμῶν εἶναι ἡ ἐξῆς: Ἀρχή, ἣτις ἔχει δικαίωμα νά κρίνῃ περί τῆς ἀποδοχῆς τῆς αἰτήσεως περί παραιτήσεως ἀπό τοῦ δικαιώματος ἀσκήσεως δικαιοδοσίας, ὡς καί περί τῆς ἀπορρίψεως ταύτης (ἐπιμένως περί τῆς διατηρήσεως τῆς δικαιοδοσίας) εἶναι ὁ Ὑπουργός Δικαιοσύνης, ὅστις εἰς τήν πρώτην περίπτωσιν, τῆς ἀποδοχῆς, δηλαδή, τῆς αἰτήσεως, θ' ἀσκήσῃ αὐτό μετά προηγουμένην σύμφωνον ἀφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, κατ' ἀνάλογον ἐφαρμογήν τοῦ ἄρθρου 30 παρ. 2 τοῦ Κ.Π.Δ, διά τιν ταυτότητα τοῦ νομικοῦ λόγου, καθ' ὅσον οὗτος, ὡς προϊστάμενος τῆς Δικαιοσύνης, ἦν ἐκπροσωπεῖ ἐν τῇ Κυβερνήσει, δύναται, λόγῳ τῆς θέσεώς του καί τῶν εἰς τήν διάθεσίν του εὕρισκομένων στοιχείων, νά κρίνῃ καί ἐκτιμήσῃ καλύτερον, βάσει ἐνιαίου κριτηρίου, ἐν ὄψει καί τῶν γενικωτέρων συμφερόντων τοῦ Κράτους, εἴαν ὑπάρχωσιν ἢ οὐχί "λέγοι ἰδιαιτέρας σημασίας" καί εἰσηγηθῆ ἀναλόγως εἰς τήν Κυβέρνησιν (διά τήν περίπτωσιν τῆς ἀποδοχῆς τῆς αἰτήσεως). Καί κατά μέν τήν περίπτωσιν τῆς ἀποδοχῆς τῆς τοιαύτης αἰτήσεως, κατότιν τηρήσεως καί τῆς προδιαληφθείσης διατυπώσεως, ὁ Ὑπουργός Δι-

καιοσύνης θά διαβιβάζω εις τόν αρμόδιον Είσαγγε-
λέα τήν σχετικήν έγγραφον παραγγελίαν του, εις ην
θά έμπεριέχεται ή ως άνω σύμφωνος απόφασις του
Ύπουργικοῦ Συμβουλίου (ή θά έπισυνάπτηται εις
ταύτην επίσημον αντίγραφον ταύτης), ίνα είναι έφι-
κτή υπό τών Δικαστηρίων ή διαπίστωσις τής έκτάσε-
ως τής ως άνω παραιτήσεως από του δικαιώματος
άσκήσεως δικαιοδοσίας. Έν περιπτώσει δέ μή αποδο-
χής τής αίτήσεως, ως έκ του οτι συντρέχουν "λόγοι
ιδιαιτέρας σημασίας", ο Ύπουργός θ' άπορρίψη ταύ-
την δι' άποφάσεώς του, καθ' ά συνάγεται καί έκ τής
είσηγητικής έκθέσεως του ν. 3715/1957, έν η αναγράφ-
ονται τά εξής " δ ά τής παρούσης συμβάσεως παρέ-
χεται ρητώς εις τάς 'Ελληνικάς' Αρχάς (υπό τήν άνω-
τέρω προφανώς έννοιαν) τό δικαίωμα, όπως κατά τήν
ανεξέλεγκτον διακριτικήν αύτων έξουσίαν αποφασί-
ζουν περί τής άπορρίψεως τής αίτήσεως περί παραι-
τήσεως από τής άσκήσεως τής δικαιοδοσίας", Διά τής
παρούσης επαναφέρομεν καί συνημμένα εις τό άνω-
τέρω έγγραφον Ύμῶν. -

Μετά τιμής

Ογνημοδοτώ: Αντεισαγγελεύς

(Δημ. Κυριάκης)